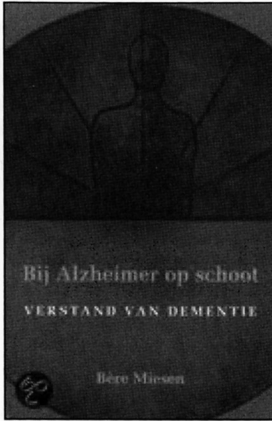

Bij Alzheimer op schoot

Bère Miesen *Bij Alzheimer op schoot* Uitgeverij SWP Amsterdam 2009
Prijs 14,95 paperback ISBN 9 789088 501425 pag. 208

Geen betere publiciteit voor een bepaald ziektebeeld dan wanneer een bekende Nederlander, in dit geval demissionair minister Marie van der Hoeven, zich in het openbaar uitlaat over een familiedid die getroffen wordt door een slopende ziekte.

In dit geval gaat het om Alzheimer en het verlies van controle en veiligheid die het bij de patiënt met zich meebrengt, hetgeen uiteindelijk uitmondt in totaal verlies aan controle op alle levensgebieden.

Evenals de auteur pleit van der Hoeven voor het vroegtijdig inschakelen van een coach die de mogelijkheden voor hulp kent, helpt bij het anticiperen op de grilligheden van de ziekte en de consequenties die het met zich meebrengt.

Van der Hoeven heeft duidelijk gemaakt dat zij geen maatschappelijke functie had kunnen vervullen als er thuis geen coach was die haar man bijstaat op het moment dat zij in de Kamer aan het werk is.

Dit is in feite de boodschap die de auteur in *Bij Alzheimer op schoot* met zijn boek wil overbrengen. Het boek is geschreven voor zowel professionals als direct betrokkenen. Op duidelijke wijze wordt beschreven hoe de ziekte een blijvend lijden op gang brengt waarin de patiënt, familie en hulpverlening moeten anticiperen. Het verlies van een dierbare die voorlopig in leven blijft, het verlies van een partner die zich in de eerste fase vastklampt op zoek naar houvast, maar die het langzaam gaat verliezen wanneer het vergeten meer en meer de overhand neemt. In verschillende hoofdstukken wordt er aandacht besteed aan de betekenis van de ziekte voor alle betrokkenen. Er worden heldere adviezen gegeven die laten zien hoe er naar Alzheimer gekeken kan worden en uiteindelijk moet de lezer er zijn eigen keuze uit maken. Want waar de een het opbrengt om de zorg thuis te bieden, haakt de ander af omdat men het niet aan kan. Of je nu wel of niet meepraat met de beleving van de patiënt, hangt af van het stadium waarin de ziekte zich bevindt. Of je het alleen wilt roeien als partner, of dat je iemand aan je zijde wilt hebben ter ondersteuning, is afhankelijk van persoonlijkheid en mogelijkheden van de partner of familie. Geen standaardantwoorden, maar antwoorden waarbij de context bepalend is. Dat maakt het boek krachtig en geloofwaardig. Het wordt niet mooier gemaakt dan het is. Maar er worden ook wel degelijk uitspraken gedaan waar goede zorg aan moet voldoen. Dat de zorg in kleinschalige voorzieningen moet worden aangeboden staat voor de auteur als een paal boven water, evenals het feit dat de diagnose met de patiënt besproken moet worden.

Dr. Bère Miesen is psycholoog en werkt sinds 1969 in de zorg voor mensen met dementie. Hij promoveerde in 1990 op het proefschrift *Gehechtheid en dementie*, bedacht in 1997 het 'Alzheimer Café' en werd in 2005 benoemd tot eerste lector psycho-geriatrie aan De Haagse Hogeschool. Als klinisch psycho(geronto)loog houdt Bère Miesen zich bezig met (neuro)psychologische diagnostiek en (de verwerking van) psychische stoornissen in de ouderdom; vooral bij dementerende ouderen. Hij weet waar het over gaat en heeft met dit boek een duidelijke handreiking geschreven voor patiënt, partner en hulpverlening.

Of zoals hij het zelf beschrijft: *"De problematiek van dementie kan worden beschouwd als een noodgebied, waarbinnen een drietal partijen elkaar voortdurend tegenkomen. De psychodynamiek in dat gebied is erg ingewikkeld. Soms lijkt het op een mijnenveld of op een kluwen van gevoelens, gedachten en herinneringen. Wanneer je gedwongen wordt daarheen af te reizen, neem dan in ieder geval een overlevingspakket mee. Omarm de vijand. Laat je niet door hem verrassen en loop niet voor hem weg. Ga op Schoot bij Alzheimer, want er is wel degelijk leven na Alzheimer. Ga Alzheimer voorbij"*